

Gedichten van deelnemers van de Goudse Dichterschool 2021-2022

INHOUD

Caroline van Amerongen	Onbeschermd
Esther Kleijn	Circus
Eduard Ditmar	Dode dichters dame
Hans Wierenga	De langste arm
Ivette Meijerink	Loodgrijs geladen
F. Th de Hoog	zonder titel
Marai Ebben	De wording van een pianist
Monica Boschman	Dwaallicht
Oliver Kruze-Dougerthy	Chanson pour Gouda
Peter Noordhoek	Vrijdag in Casablanca
Vincent Heidema	Vermarkt

De bundel is een uitgave van Peter Noordhoek, stichter van de Goudse Dichtersschool ter gelegenheid van de tweede leergang. Het werk van de deelnemers is bijeengebracht en soms gekozen door Ben van Bommel.

Kerndocent: Monica Boschman

Docent presentatietechniek: Annemiek Engelen

De leergang is met coaching ondersteund door Ruud Broekhuizen, Eduard Ditmar, Jan Graafland, Corie Grootendorst, Hanneke Leroux, Wanda Micke-Jahn, Peter Noordhoek en Frida Domecassé. Ondersteuning is verleend door Loes den Dulk, Peter Kwanten en medewerkers van de Garensponnerij en de makers van digitale ontmoetingssoftware.

Onbeschermd

Loop achterstevoren in de menigte
Zachtjes, zonder om te kijken

Laat argus als slakkenogen
Langzaam, nee langzaamst uit
Verwonder de steellengte

Strek nog een millimeter
Toe, verspreid onbeschermd
Laat je heldhaftig omhelzen

Durf je te baden
Als de tussenlucht barst?

Caroline van Amerongen

Circus

Het leven is één groot circus
In de piste van het bestaan
ben je jouw eigen spreekstalmeester
Kondig je de clown in jezelf aan
En tem je de leeuw in jouw kooi

Voer je capriolen uit op grote hoogte
Dresseer en galoppeer je
Balanceer je op het koord
Vlieg je soms weg als een kanonskogel
sta je stil als een olifant op zijn sokkel

Zodat je aan het eind van de show,
als de spot op jou wordt gericht,
Je het applaus in ontvangst kan nemen

Esther Kleijn

Dode dichters dame

soms blijft een blad leeg
geen woorden om te spellen
genoeg om verleden te vullen
geen woord meer voor toekomst

Eduard Ditmar

De langste arm

Die lange nacht
die bange nacht
strekte de zee
de spieren van
zijn langste arm
en zocht ons op

Hij zocht de zwakke
plekken en vond ze
bij Capelle, deed
een greep naar Gouda
sloeg aan de deuren
van de Havensluis

Nog één handbreed hoger
wij waren overspoeld
maar hij blies de aftocht
week terug, deed alsof
er niets aan de hand was
het niet zo was bedoeld

Vandaag de dag
is het gevaar
slechts een mening
maar gelukkig
bewaren wij
de foto's nog

Hans Wierenga

Loodgrijs geladen

De draak duikt dreigend op
Vuurspuwend vleugelzweepend vlamvend monster
Op vier wankele kromme poten

Mijn lief vecht stoer
Als een Don Quichotte
Met reuzenzonnebloemen

De lucht loodgrijs
Het regent duizend kruisraketten
En gisteren nog de lente

De zon gaat onder
In het oosten vandaag
En ver weg in het westen
Ligt het wenkend perspectief

Ik huil duizenden tranen
Boven de verschroeide geblakerde aarde
De draak baart grauwend en grommend soldaten
De tarwe wordt niet meer gezaaid

Door stortbuien gegeseld geveld
Treuren duizenden zonnebloemen

Duister is het lot
Dat wacht in de coulissen
De draak heeft mijn lief de toekomst voorspeld

Ivette Meijerink

zie mij aan met zachte ogen
en kijk dan in mijn jongensziel
ik wil ik wil - niks vervlogen
ik kan alles nog en alles is fijn
morgen zoeken we verder,
- ergens in huis moet het zijn

F. Th. de Hoog

De wording van een pianist

Vingers te klein voor een octaaf
spelen voor moeders oren
zodat zij glimlacht
Hij wil niet stoppen
moet doorgaan
opnieuw en weer ...
Tot zijn gebalde vuistjes
de piano
doen verstommen

De kinderhanden verdwenen
De vuisten gaven hem
zijn vingers terug
Scherend als vogels
over 't weiland
klaar om te landen,
stijgen, landen,...
Opnieuw, doorgaan
weer opnieuw en weer ...

Toetsen, kruisen,
mollen, notenbalken
zo vertrouwd en voor altijd
vol geheimen
Na jaren en jaren doorgaan
draagt hij de klanken
verborgen in z'n handen
Klanken als botsende wolken,
ijl als bedauwde boterbloemen

Hij wil weg
Verlangt naar zijn vleugel
Veilig in alleenheid
tussen dove muren
Maar hij staat in de coulissen
Wordt al aangekondigd
De pianist buigt, spreidt zijn
handen
en haalt uit wit en zwart de
meest
kleurrijke klanken naar boven

Marai Ebben

Dwaallicht

Op een dag zag ik de nacht.
Hij groette me, terwijl ik dacht:
wat doe jij hier op tijden
dat je rusten moet.

Toch liet ik hem schaduw
eten uit mijn hand en broeden
op het donker van een steeg.
Hij kreeg de uren aan zijn kant.

In de nacht kwam ik de dag tegen.
Zij groette me, ik groette terug
mijn ogen rustten op haar jas
die vaal en afgedragen was.

Zo viel de nacht en brak
de dag. De schemer zag ik
onbemand op doortocht
over niemands land.

Monica Boschman

Chanson pour Gouda

Lied voor Gouda

Klimaat, corona, oorlog,
Gouda zeven vijf nul.
Troubadour, chantez !

Lockdown.
Geen lawaai,
geen vliegtuigen,
geen drukte.
Vrije ruimte.
Troubadour, mon amour, chantez !

Gouda met een kroon,
Мари́поль ¹ in puin,
spagaat.
Troubadour, pleurez !

Ik rol mijn rollen
richting Vroesentuin,
onder mij
het klinkerpad
voert mij
langs oud steenwerk.
Troubadour, chantez !

Sint-Janskerk links,
Naar de hemel reikend,
rechts grachtje ingebed in steen
wijst me de weg,
veenwater, eendenkroos en kikkerdril.
Troubadour, chantez !

Ineens een oase van groen.
Bladeren ritselen,
geluiden klinken,
vogels zingen
georkestreerd
door de wind.
Frisse lucht.
Troubadour, chantez !

De wind danst door het park,
ik ruik zurig parfum.
Rode beuk,
laat je takken dansen!
Beweeg je kruin in een cirkel!
Kom tot rust,
fluister in stilte,
schitter anders.
Мари́поль, Харків, Б́уча ².
Verwoesting daar,
vrede hier.
Gouda, mon amour, chantez !

¹ Marioepol

² Marioepol, Charkiv, Boetsja

Oliver Kruze-Dougherty

Vrijdag in Casablanca

Op vrijdag in de sookh van Casablanca
Zwervend van steeg naar steeg
werd mij opeens de weg versperd
door tientallen mannen
knielend in de bocht van zo'n steeg

Hun gebedskleedjes waren klein
Goor als de straat
maar groot genoeg om te knielen
Ongetwijfeld richting Mekka
al stond een hok met kleding in de weg

Ik hield in, ging niet verder
Deed geen schoenen uit,
Knielde niet neer
Maar stond wel tijden stokstil
tegen een muur te reflecteren

Na een laatste Alluh Ahkbar
Loste de groep op als met
vlekverwijderaars
Een man kijkt om
Zoekt mij met z'n ogen
Steekt zijn duim omhoog

Peter Noordhoek

Vermarkt

In geleid meander ben ik soms een ander
aanschouw ik gezwalk buiten schulp
Hoe het mag krioelen in het stenen midden
het geeuwt, het galmt een chaotisch stukje mens
waanzin op een kluitje of een bedje van braaf

Besjerpte onscherpe telgen
trachten neiging te stillen
Strapatsen van de hippe minkukel
mooi is anders dan het was
Laterale klagers lastig op een lijn
vatbaar voor herhaling
Pummels vaag van fors vertoon
het opgesmukt volume van wankelmoedig
De invasieve exoot bestaat keurig
vermoedelijk vrij verdwaald
Verluchte slampamper
bewoont dit decor te grabbel
Duurzame tas met wegwerppak
koud standvastig deurbeslag
patatje pietlut
koffie en een zichtveld

Sfeer geproefd, pak in bak
mooi meander ik
en maak dat ik thuiskom.

Vincent Heidema

De
Goudse
Dichters
School

stadsdichtersgouda@gmail.com
www.goudsedichtersschool.nl

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS